

всі технології взаємодії підрозділів, виробничі процеси, а також системи планування, стимулювання, мотивації і контролю).

Необхідність розробки екологічної субстратегії діяльності нафтогазовидобувних підприємств актуалізується з одного боку, забезпеченням можливості зменшення конфліктності їх взаємодії з навколишнім природним середовищем, а з іншого – сприятиме покращенню фінансово-економічних результатів.

Список використаних джерел.

1. Ілляшенко С.М. Управління екологічними ризиками інновацій: монографія / С. Ілляшенко, В. Божкова. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2004. – 214с.

2. Сталий розвиток: еколого-економічна оптимізація територіально-виробничих систем: навчальний посібник / [Н.В. Караєва, Р.В. Коран, Т.А. Коцко та ін.]. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2008. – 384с.

УДК 657.372.3

ВПЛИВ АМОРТИЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ НА ФІНАНСОВИЙ РЕЗУЛЬТАТ ПІДПРИЄМСТВА

М. М. Федоришин

ІФНТУНГ, вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ, Україна, 76019

Функціонуючи в умовах ринкової економіки, будь-який суб'єкт господарювання, незалежно від форми власності, виду діяльності чи інших умов, прагне досягти поставленої мети, а саме одержання економічних вигод та максимізації прибутку. В сучасних умовах існують різноманітні шляхи управління фінансовим результатом.

Як відомо, сума амортизаційних відрахувань є складовою постійних витрат підприємства, а, отже, безпосередньо впливає на величину його прибутку. Тому оптимізація даної статті витрат відіграє важливе значення для ефективного формування власних фінансових ресурсів підприємства. При цьому, ключовим елементом є економічно обґрунтована амортизаційна політика підприємства.

Залежно від поставлених завдань підприємство самостійно обирає методи нарахування амортизації для різних груп оборотних активів, зазначаючи про це в обліковій політиці.

Вибір таких методів суттєво впливає на швидкість обороту активів, інтенсивність їх оновлення та об'єктивність відображення даних витрат в обліку і фінансовій звітності [1].

У процесі вибору методу нарахування амортизації перед підприємством стоїть завдання визначення порівняльного економічного ефекту при використанні окремих методів [2].

Наразі, перед тим як обрати оптимальні методи амортизації оборотних активів, підприємство визначає, який саме результат, зрештою, прагне отримати. З одного боку, це може бути максимізація прибутку та, відповідно, залучення нових інвесторів і розширення бази кредиторів. Для того, щоб реалізувати дану стратегію, суб'єкту господарювання необхідно мінімізувати витрати, в тому числі амортизаційні відрахування. Відповідно, в такому випадку доцільно

використовувати ті методи, при яких суми амортизаційних відрахувань впродовж терміну корисного використання активу є невеликими, постійними з року в рік, наприклад прямолінійний метод. Проте, варто враховувати, що зменшення витрат на амортизацію з одного боку, призводить до збільшення прибутку до оподаткування, таким чином підприємство при цьому сплачуватиме більший податок на прибуток, а з іншого – зменшується сума амортизаційного фонду спрямованого на оновлення та технічне переозброєння виробничого процесу.

Також метою діяльності підприємства може бути пришвидшене відшкодування вкладених коштів, розширення та оновлення бази основних засобів. В такому випадку доцільно використовувати прискорені методи нарахування амортизації, а саме – метод зменшення залишкової вартості, прискореного зменшення залишкової вартості або ж кумулятивний метод. Значні суми амортизаційних відрахувань в перших роках використання основних засобів призводять до накопичення достатньої кількості власних ресурсів для розширеного відтворення, при цьому зменшуючи суму прибутку і відповідно суму нарахованого податку на прибуток.

В будь-якому випадку вибір методу амортизації впливає як на суму нарахованої амортизації, так і на кінцевий фінансовий результат діяльності підприємства. Відповідно, для адекватного та правильного відображення ефективності діяльності підприємства до цього вибору слід підходити виважено. За вимогами П(С)БО 7 при виборі методу нарахування амортизації слід керуватись не впливом обраного методу на фінансовий результат, з метою маніпулювання ним, а достовірністю відображення суми зношення основних засобів. Тому, варто зазначити, що універсального вибору методу нарахування амортизації не існує, і такий вибір щоразу робить саме підприємство на основі конкретно визначених умов використання своїх власних активів.

Таким чином, компонентом загальної стратегії формування фінансових ресурсів підприємства є його обрана амортизаційна політика. При цьому, застосування різноманітних методів нарахування амортизації забезпечує альтернативність вибору можливих управлінських рішень з метою досягнення оптимального та якнайбільш ефективного використання активів суб'єкта господарювання [2].

Список використаних джерел:

1. Новицька С.С., Потапова-Сінько Н.Ю. Сутність амортизаційної політики і її вплив на ефективність роботи підприємства : навчально-методичний посібник. – Одеса: ОНАЗ ім. О.С. Попова, 2006. – 98 с.

2. Самбурська Н.І. Амортизаційна політика та її вплив на формування фінансових результатів підприємства. [Електронний ресурс] / Н.І. Самбурська //Сучасний стан і напрямки удосконалення обліку, аналізу та аудиту: зб. наук. пр. за результатами конф. молодих учених, 2007. – №1.– С. 107-109 – Режим доступу: <http://dspace.uccu.org.ua/handle/123456789/829>.